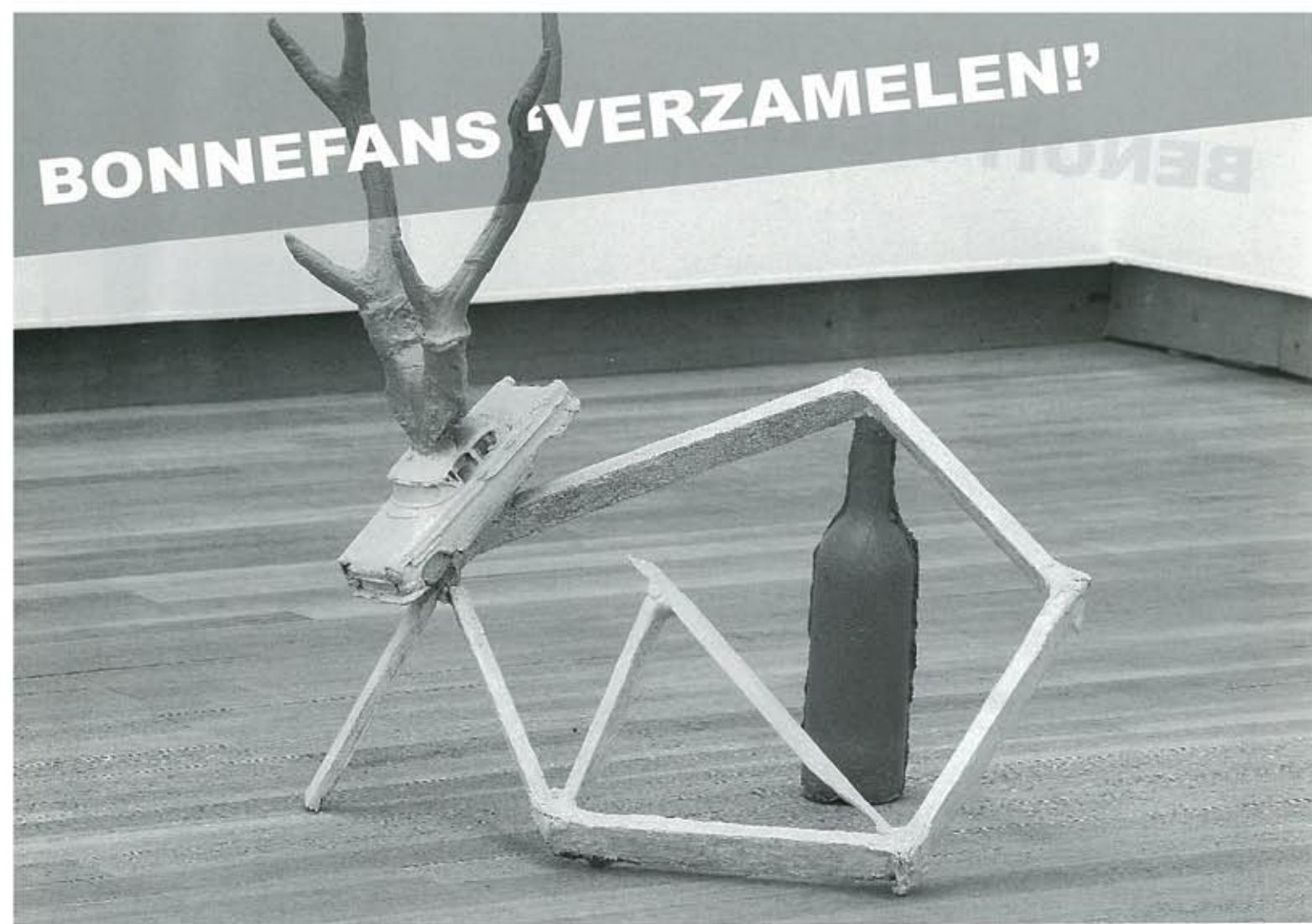

BONNEFANS 'VERZAMELEN!'

Wanneer we door een museum lopen, bekijken we de objecten in hun, als het ware, voltooid vorm. Wat eventueel nog ontbreekt, is datgene wat wij er als beschouwer aan toevoegen, onze eigen interpretatie of beleving zo u wilt. Ooit zijn deze objecten ontstaan in het hoofd en atelier van de kunstenaar. Het is dan ook een feestje als je een kijkje gegund wordt in dit voortraject.

We bezoeken de Limburgse kunstenaar Han van Wetering van wie de werken 'Overstekend wild' en 'Ficus Carolina' op dit moment onderdeel uitmaken van de tentoonstelling 'Verzamelen!'. Beide werken dateren uit 1997.

Zou je in het kort iets kunnen vertellen over deze twee werken? Hoe zie je die werken in relatie tot de rest van je oeuvre?

"Ik werk meestal onbewust in series. Ik ben snel uitgekeken op een bepaald thema en heb ook geen zin om thema's helemaal uit te werken. Op een bepaald moment heb ik er genoeg van. Ineens houdt het dan op; dan wordt het werk en dan wordt het vervelend en stop ik ermee. Bij deze werken vormen de natuur en de dubbelheid van de natuur het thema. In 'Overstekend wild' wordt de natuur gesymboliseerd door het gewei, terwijl de auto en de fles/de alcohol te maken hebben met de alcoholwet. In 'Ficus Carolina' gaat het over erotiek en de dub-

belheid van erotiek. Een soort van fallusachtig symbool met daarin bijlen geplaatst. Naast dingen die met de natuur te maken hebben, een dubbele bodem, zit in mijn werk vaak een stuk humor, relativiseringsvermogen. De titels zijn belangrijk en voegen aan het werk toe. Ik ben begonnen vanuit de keramiek. Ik maak nog steeds geboetseerde dingen en assemblages en ook combinaties. Ook hierin is de afwisseling voor mij belangrijk. Het brons beschilderde ik destijds met olie. Tegenwoordig gebruik ik vaker componentenverf wat weer een andere uitstraling geeft."

De genoemde werken zijn aangekocht door het Bonnefantenmuseum. Wordt die keuze nog beargumenteerd en gaat dat in overleg met jou?
"Nee, dat is een persoonlijke keus van Alexander van Grevenstein. Wie betaalt, bepaalt!"

Bezoek je zelf regelmatig het Bonnefantenmuseum en wat vind je van de collectie?
"Ja, ik kom er regelmatig en vind de collectie goed. Je moet ook rekening houden met het budget wat ter beschikking staat en de druk van de politiek die op de achtergrond vaak speelt. Het museum kan het nooit slechter doen dan de politiek."

In hoeverre voel je je een Limburgse kunstenaar?
"Ik voel me niet echt een Limburgse kunstenaar maar ik kom uit deze omgeving en die omge-

ving, met name het katholieke hier, heeft mijn fantasie buitengewoon gestimuleerd! En de dubbelheid die ook daarin een rol speelt, is buitengewoon interessant als inspiratiebron om dingen te maken."

Waar heb je, behalve in het Bonnefantenmuseum, zoal geëxposeerd?
"Ik heb twee éénmanstentoonstellingen gehad in het Bonnefantenmuseum, en daarbuiten heb ik o.a. geëxposeerd in Duitsland, Zuid-Frankrijk, Luxemburg."

In hoeverre is het Bonnefantenmuseum belangrijk voor jou?
"Als je collectie in een museum wordt opgenomen, geeft dat voor de buitenwereld iets meer prestige, een bepaalde status."

Is het voor jou belangrijk waar je werk naartoe gaat?
"Nee, dat maakt me niet uit; die luxe kan ik me ook niet permitteren. Bovendien vind ik alleen het maken interessant en door het maken kan ik iets over mezelf te weten komen. Het gaat om het proces van het maken, dat vormt een ontdekkingstocht in mezelf."

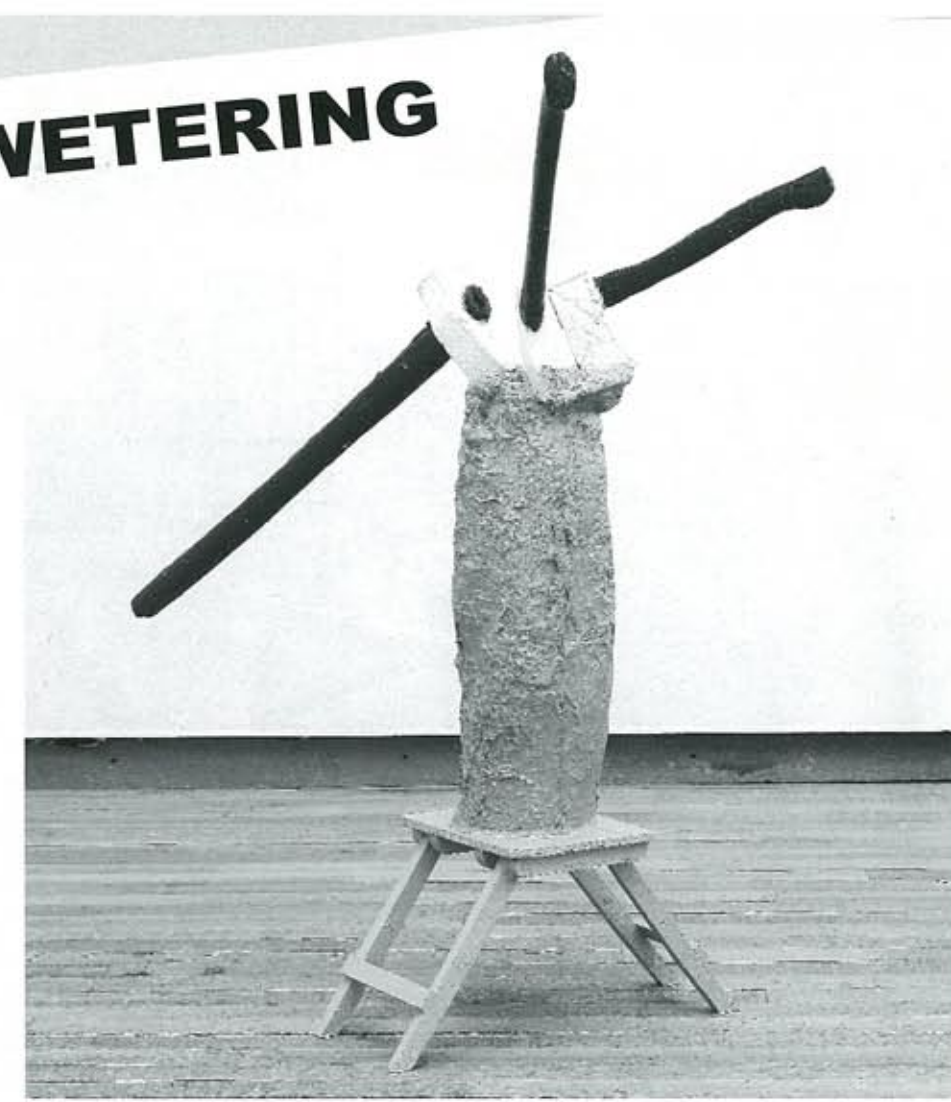
In hoeverre voel je je verwant of verbonden met andere kunstenaars hier of elders? Is er sprake van vriendschappen, contacten met andere kunstenaars? En zo ja, geven die contacten een soort

HAN VAN WETERING

van inspiratie over en weer? Zijn er nog grote voorbeelden die je op een bepaalde manier geïnspireerd hebben?
"Er zijn wel contacten maar niet met veel kunstenaars. Hoe langer je in het vak zit, hoe minder die contacten toch worden. Ik praat wel met diverse mensen maar dat is niet een contact wat mijn werk zou kunnen beïnvloeden. Nee, het komt toch vanuit mezelf. Maar er zijn natuurlijk wel legio kunstenaars waar ik respect voor heb; ik ben een liefhebber van kunst."

Je hebt kunstenaars die goed zijn in het concept, het bedenken, dat is één en je hebt kunstenaars die virtuoos zijn in het maken. En dan bekijk je de kunstwerken natuurlijk ook heel anders. Bij de één is de techniek interessant en bij de ander is het concept belangrijk.

"Als het goed is, gaat dat samen. Vakmanschap is soms een belemmering maar het is wel aanwezig. Soms zou je dingen beter kunnen maken zonder handen."

Maar vakmanschap en beheersing van het materiaal is duidelijk aanwezig. En dat is toch ook nodig: als je bijvoorbeeld een groot werk maakt moet het niet om of uit elkaar vallen.
"Ik heb een klassieke opleiding gehad. Daardoor heb ik technisch toch wel veel in huis. Dan weet je automatisch 'zo gaan we het doen'."

Zitten er werken in je eigen collectie die er voor jezelf echt uitspringen, waarvan je zegt "Hier ben ik nou echt blij mee"?
"Nee. Je maakt iets en daarna ben je dat gevoel meteen kwijt. Het duurt maar kort dat je je daar goed over voelt."

Je hecht je toch aan bepaalde dingen of niet?
"Als een werk af is, is dat een bevestiging waarna je weer nieuwe dingen gaat doen, meer niet. Als ik in het buitenland bijvoorbeeld een opdracht gehad heb dan weet ik dat ik het gemaakt heb, verstandelijk, maar emotioneel is dat anders. Er is geen binding en ik voel er ook geen trots bij. Ik heb het zelfs wel eens gehad dat ik werk bij een ander zag en dacht "Niet gek gemaakt", en vervolgens pas zag dat het van mezelf was!"

Ook met het opslaan van werk heb ik geen probleem. Heb ik het gemaakt dan heb ik het gezien."

De tentoonstelling in het Bonnefantenmuseum heet 'Verzamelen!'. Verzamel je zelf ook?
"Ik verzamel dartspeleballen! Ik was in 1996 ook Nederlands kampioen petanque. Ik ben niet zo'n verzamelaar. Als ik iets verzamel dan is het vaak iets wat ik kan gebruiken in de context van mijn werk. Dat kan een leeg doosje zijn of een stofzuigerslang."

Je maakt hedendaagse kunst. Hoe kijk je in het Bonnefantenmuseum maar ook elders naar de oude kunst? Vind je dat ook interessant?
"Zeker, ik vind bijvoorbeeld de collectie van Jan van Steffesweert fantastisch. Wat ik jammer vind, is dat al die musea tegenwoordig zo nodig met de tijd mee moeten gaan, zo sportief, zo hip moeten zijn. Een soort angst om achter te blijven."

Hoe ga je om met opdrachten van opdrachtgevers?
"Een opdracht maakt in principe het probleem van een ander jouw probleem. Daarom zie ik een opdracht als vrij werk, zowel met betrekking tot de tijd als ook met betrekking tot het produkt."

Jenny Kuijpers en René Coenegracht